

Meditacion o cançon

D'un conte vertadièr
Serai lo raportaire
Es pas una invencion
De qualque repapiaire
O d'un colhet ⁽¹⁾ sadol
E cabaretejaire
Mas quicòm qu'arribèt
Sus l'agre ⁽²⁾ agenés
Es la vida d'un òme
Plan conescut aici
Dins lo bas Agenés
E mai dins lo Brulhés
Cotria ⁽³⁾ amb la molher
Menava una fasenda ⁽⁴⁾
Dins un lòc dit Labès
Non luènh de Madalhan
Cada jorn que Dieu fa
Se levava d'abòra
E anava plantar
Suls mercats del país
La tenda e lo taulièr
Te lo vesia a' Gen
Sul placièr ⁽⁵⁾ dels lactièrs
Vendia a las practicas
Prunas e aubricòts

Pomassas e pressècs
E mai vira-solelhs
Al mitan de las fruchas
Dels topins de pomat
De verdas ensaladas
La bandièra occitana
Totjorn tresfosissia ⁽⁶⁾
Al cap d'un pal ponchut,
A l'òme li disián
Joan-Luc per lo prenom
Granet pel nom d'ostal
Anava ambe sa dròlla
La polida Emilia
E al public parlava ⁽⁴⁾
De causas essencionalas
Lor disiá calmament
Que de Bordèu a Niça
Sèm totes los enfants
D'una sola patria
La granda Occitània
E mai lor rapelava
Qu'avèm un bèl parlar
Vièlh de pus de mila ans.
Lor cridava tanben
« Crenhem pas d'affirmar

La nòstra identitat! »
Tot aquò o cridèt
A Granjas, Madalhan
Launhac e Sent Sardòs
A Cors e Montpesat,
Lacededa, Praissàs
E mai a Lusignan
Lo mond d'apr'aquí ⁽⁷⁾
Se sovendràn longtemps
Que lo Joan-Luc Granet
Los preguèt d'aparar ⁽⁸⁾
Tot aquò que fasiá
La soa dignitat
E la torba ⁽⁹⁾ amassada
Plorèron e diguèron
Que per un primèr còp
Avián ausit, miracle !
Paraulas de vertat
Las femnas esmogudas
Li donèron de flors
E mai lo potonèron
En tenent de cridar
« Joan-Luc sès un èroi »

Cristian Rapin

Nòtas

(1) *mec*

(2) *territoire*

(3) *ensemble*

(4) *propriété*

(5) *place*

(6) *frémissait*

(7) *de par ici*

(8) *défendre*

(9) *foule*